

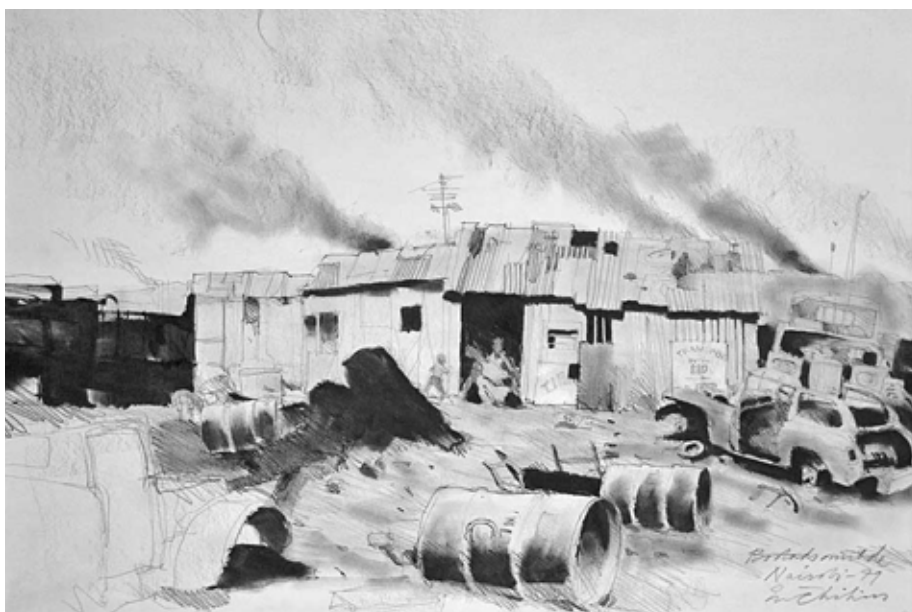
Jorden runt med ritstift

På sin utställning i Röstånga konsthall visade Eric Lilius härom sistens teckningar och akvareller med motiv från olika delar av världen. Bilderna har ett gemensamt motiv: Slum. Utställningen innehåller och heter "Inte bara slum". Det är den typ

av slum som den så kallade utvecklingen medför. Det är inte slummen i den trista, tragiska, bubblande favellan i de sydamerikanska städernas fattigområden som Eric skildrar utan slummen som uppstår när något blir kvar under de nybyggda motorvägsbroarna. När något lämnas och förfaller som hus på Söderåsen eller hyddor i Tanzania. Andra hus som egentligen borde ha rivits men som fortsatt hyser människor. Det blir ensamhetens slum. Och, som påpekas i programbladet "Den avfolkade bygden tappar en del av sin drivkraft. Traditioner som människor bär med sig kan knappast överleva i ett slumområde. Avfolkningsbygder dräneras inte bara på människor - utan också delar av sin kultur. Europa hade kanske fått en annan framtoning om vi kunnat behålla de miljoner som utvandrade till Amerika." Det blir ensamhetens slum på samma sätt som när man ser Röde Sten under Älvsborgsbron i Göteborg. Då hade också indianstammarna i Brasilien sluppit uppblandning och vi hade fått behålla ytter-

ligare folkgrupper. Googla på Jimmie Durham konstnär exempelvis.

Detta är motiven i Eric Lilius teckningar från en imaginär jordenruntresa. Kanske den star-

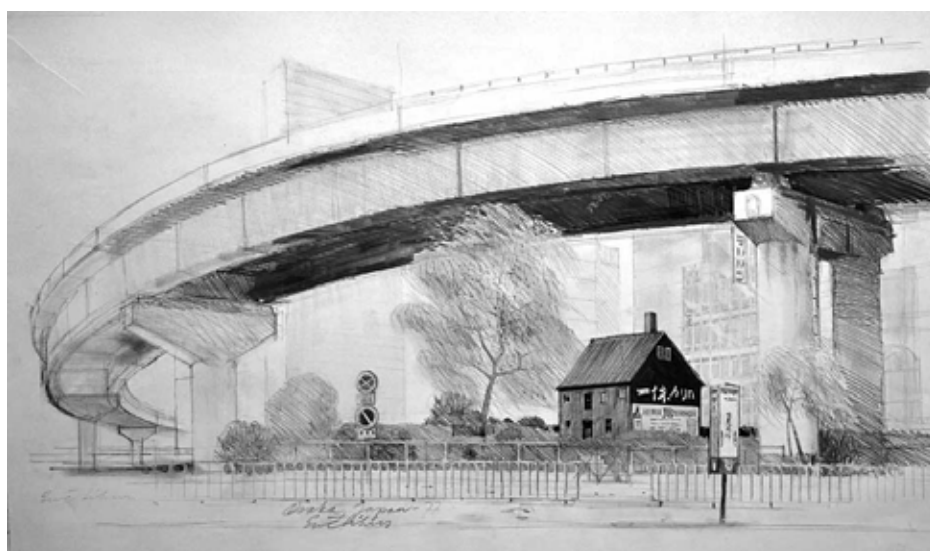


Slumområde utanför Nairobi från utställningen "Inte bara slum" i Röstånga Konsthall hösten 2012. Teckning.

tade i Tibbaröd och förbi Hjortaröd (och där är det inte slum) - Kastrup - Lissabon - Rio de Janeiro - Panama City - Osaka - Kyoto - Filipinerna - Nairobi - Arusha och hem över Hjortaröd till Birgitta och barnen igen. Med alla minnena som vi födda på 30-talet bär med oss. Tänk Dig Kyoto på våren under körsbärsblommorna i den gamla kejsarstaden eller glädjen i Tanzania när Arushadeklarationen den 5 februari 1967 proklamerades. De konstnärliga

motiv Eric fann, fästes på papperet under flera resor som FN-anställd under den senare delen av 1970-talet. I huvudsak är det snart 40-åriga skisser som visas. Det känns stort att skisserna har kunnat behålla sin fräschör.

Eric var för mig tills nu illustratören, scenografen



Stadslandskap från Osaka från utställningen "Inte bara slum" i Röstånga Konsthall hösten 2012. Teckning.



Eric Lilius designade denna såg för Sandvik i ett tidigt skede av sin yrkesverksamhet.

och konstnären som kunde väcka till liv längan av gårdar på praktfulla historiska målningar, den som startade föreningen "Skånska gårdar" för många år sedan. Vidare påminns man om



Detta är en teckning av familjen Nilssons gård i Hjortaröd, grannbyn till Tibbaröd där familjen Lilius bor. Teckning.

att Eric har jobbat med design. Fogsvansen på bilden, bild 1, är ett sådant exempel. Eric har gjort mycket. Han deltog till exempel år 1963 på hösten i Svenska slöjdförningens utställning "Förpackningen hemma" på Lunds konsthall. Detta var under ett tidigt skede av Tetra Paks historia. Sten Nilsson berättade nyligen en episod från förr. I samband med att goda grannar hjälptes åt påpekade Sten för Eric att han var snabb på att teckna varpå denne svarade att "det måste man vara om man skall försörja sig på det". Se ovan. Man hinner med mycket om man

Stadslandskap från Panama City från utställningen "Inte bara slum" i Röstånga Konsthall hösten 2012. Akvarell.

är snabb. Det är ett 50-årig utställningsverksamhet som utställningen i konsthallen vittnar om. Eric har tack vare sin snabbhet och långa verksamhet hunnit med mycket.

Eric Lilius utställning i Röstånga Konsthall är jag mycket glad över att ha fått se. Den är associativ och passar utmärkt väl på konsthallens kolsvarta asfaltvägar. Asfalten ger inga dagrar. Det enda som finns i lokalen är ljuset som faller på teckningar och akvareller. Ljuset i övrigt försvinner fullständigt. En akvarell med höghus i Panama City som speglar sig i betongens regnvattnet. Den akvarellen är mycket vacker. De smulna färgerna harmonierar fint. Kombinationen av smäckra betongkonstruktioner och vackra gamla hus från Japan ger spänningen i flera av bilderna. Detta är möjligen att beteckna som slum. Jag kan mera uppfatta det som en skicklig konstnärs sätt att uttrycka sin konstsyn.

Det finns inga snabba genvägar in i dessa bilder. Det går inga förföriska stigar eller trädgårdsgångar, som gör att det blir idylliskt. Bilderna kan, som programbladet skriver, vara motiv som Eric passat på att dokumentera som intressanta miljöer. Jag tror inte att det är ett litterärt konstnärskap vi ser det är ett konstnärskap som inte uttrycker sig socialrealistiskt. Teckningarna och akvarellerna är en konstnärs krav på sig själv att uttrycka sig sakligt och korrekt utan biavsikter. Det är därför bilderna griper tag i en.

Sven Ockborn

